

Sygn. akt I C 1316/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Sochaczewie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Pszeniczna

Protokolant: sekr. sąd. Damian Piątek

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2016 r. w Sochaczewie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko T. S.

o zapłatę kwoty 3 707,33 zł

I. zasądza od pozwanego T. S. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 492,00 zł (czterysta dziewięćdziesiąt dwa złote) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. zasądza od pozwanego T. S. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 84,11 zł (osiemdziesiąt cztery złote i jednaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Agnieszka Pszeniczna

Sygn. akt I C 1316/14

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Sochaczewie

z dnia 10 sierpnia 2016 r.

Pozwem z dnia 23 sierpnia 2014 r. powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. S. kwoty 3 707,33 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 47,00 zł i kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu podano, że dochodzone roszczenia wynika z zawarcia w dniu 22 lutego 2013 r. w ramach umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, umowy sprzedaży na raty urządzenia telekomunikacyjnego. Na podstawie tej umowy pozwany nabył własność urządzenia telekomunikacyjnego i zobowiązał się do zapłaty ceny w miesięcznych ratach zgodnie z harmonogramem spłat. Według stanu na dzień 21 sierpnia 2014 r. pozwany nie zapłacił powodowi wszystkich wymagalnych rat oraz odsetek ustawowych od wymagalnych rat.

W dniu 9 września 2014 r. został wydany w tej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, od którego pozwany wniósł sprzeciw podając, że przeczy twierdzeniom powoda zawartym w pozwie i uważa, że kwota należności jest źle wyliczona oraz odsetki ustawowe od tej kwoty.

Na rozprawie w dniu 10 sierpnia 2016 r. uznał powództwo do kwoty 492,00 zł oraz w zakresie odsetek ustawowych od tej kwoty od dnia 23 sierpnia 2014 r., natomiast w pozostałym zakresie podtrzymał stanowisko wyrażone w sprzeciwie złożonym w postępowaniu elektronicznym wnosząc o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22 lutego 2013 r. w ramach umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, powód (...) S.A. z siedzibą w W. i pozwany T. S. zawarli umowę sprzedaży na raty urządzenia telekomunikacyjnego. Na podstawie tej umowy pozwany nabył własność urządzenia telekomunikacyjnego i zobowiązał się do zapłaty ceny w miesięcznych ratach. Na dzień wniesienia pozwu pozwany zalegał z zapłatą kwoty 492,00 zł tytułem wymagalnych rat.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o zgodne twierdzenia stron.

Sąd pominął zgłoszone przez powoda w pozwie wnioski dowodowe, gdyż nie zostały przedstawione do dnia rozprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jedynie w części mogło być uwzględnione.

Zgodnie z art. 583 § 1 k.c. sprzedaż na raty jest dokonana w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaż rzeczy ruchomej osobie fizycznej za cenę płatną w określonych ratach, jeżeli według umowy rzecz ma być kupującemu wydana przed całkowitym zapłaceniem ceny.

W niniejszej sprawie pozwany zawarł z powodem umowę sprzedaży na raty urządzenia telekomunikacyjnego i na dzień wniesienia pozwu zalegał z płatnością rat w kwocie łącznej 492,00 zł. Taką kwotę pozwany uznał jako zaległość.

W tej sytuacji Sąd na podstawie art. 583 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 492,00 zł tytułem należności głównej oraz odsetki ustawowe za opóźnienie w jej płatności poczynawszy od dnia wniesienia pozwu tj. 23 sierpnia 2014 r., a to wobec treści art. 481 § 1 k.c., orzekając jak w punkcie I wyroku.

W pozostałej części powództwo zostało oddalone jako nieudowodnione.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne, a powód temu nie sprostał. Powód, pomimo stanowiska pozwanego zawartego w sprzeciwie, nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego zasadność jego żądania np. umowy wskazującej na warunki sprzedaży, w tym wysokość umówionych rat i okres ich płatności czy harmonogramu spłat rat wskazującego na sposób płatności tych rat, zaś brak tych dokumentów – choć w pozwie została zawarta wzmianka o nich – uniemożliwia zbadanie istnienia wierzytelności, jej charakteru, a przede wszystkim wysokości.

Artykuł 6 k.p.c. statuuje zasadę koncentracji materiału procesowego, której celem jest przeciwdziałanie przewlekaniu postępowania i dążenie do tego, aby rozstrzygnięcie nastąpiło na pierwszym posiedzeniu, jeżeli jest to możliwe bez szkody dla wyjaśnienia sprawy. Zgodnie z tym aksjomatem mają postępować strony (art. 6 § 2 k.p.c.), przytaczając wszystkie okoliczności faktyczne i dowody bez zwłoki, aby postępowanie mogło być przeprowadzone sprawnie i szybko. Strony procesu winne są sobie współdziałanie z poszanowaniem lojalności i w zgodzie z dobrymi obyczajami (art. 3 k.p.c.), dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody.

W niniejszej sprawie powód nie dostosował się do tych wymogów. Tym samym, w oparciu o art. 6 k.c., Sąd oddalił powództwo w części, ponad część uznaną przez pozwanego, orzekając jak w punkcie II wyroku.

Orzeczenie z punktu III wyroku znajduje swoją podstawę prawną w art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 100 zd. 1 k.p.c. kierując się zasadą stosunkowego rozdzielania kosztów procesu. Sąd uznał zasadność żądanych przez powoda kosztów w ogólnej wysokości 647,00 zł, na które złożyły się: opłata sądowa w kwocie 47,00 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600,00 zł (według stawki minimalnej określonej w § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 490)). Pozwany kosztów nie wykazał. W sumie celowe koszty procesu poniesione przez strony wyniosły więc 647,00 zł. Skoro zaś powód domagał się kwoty 3 707,33 zł, a Sąd zasądził na jego rzecz 492,00 zł, to przegrał proces w 87%, a pozwany przegrał proces w 13%. Powoda, zgodnie z podaną wyżej zasadą, powinny więc obciążać koszty w kwocie 562,89 zł ($647,00 \text{ zł} \times 87\%$), skoro jednak faktycznie poniósł koszty w kwocie 647,00 zł, to należy mu się zwrot kwoty 84,11 zł ($647,00 - 562,89 \text{ zł}$), którą Sąd zasądził na jego rzecz od pozwanego orzekając jak w punkcie IV wyroku.